

#Ljutime

(internetski blog autorice A. A.)

Neki dan sam se vozila u autu i slušala emisiju na radiju. Imali su super temu: stvari koje me ljute. Ne kao jako važne, tužne i nepravedne stvari u svijetu koje bi nas sve trebale ljutiti kao stanovnike svijeta (glad, siromaštvo, čokolada s grožđicama), nego one male gluposti koje nam dižu tlak na dnevnoj bazi. Stvari koje me ljute. Sviđa mi se to. Ima terapijski učinak. Odlučila sam napisat svoj popis jer a) želim.

Ljuti me što mi internet opet nije funkcionalan, a računari za njega jesu.

Ljuti me što sam prije 2 mjeseca kupila paket od 10 gumica za kosu i sad imam jednu.

Ljuti me što u veš mašinu stavim dvije čarape i onda je samo jedna.

Ljuti me što nikad ne znam gdje mi je USB.

Ljuti me kad dođem negdje u poderanim trapericama pa netko misli da je full originalno reć: "E, poderane su ti hlače" ili kad netko priča: "Jedna moja frendica je jednu večer ostavila takve poderane hlače na stolici i kad se probudila ujutro, skužila je da joj ih je baka zašila." – hej, lažeš, to je izmišljena priča, kao i ona: "Moj jedan frend je bio u tvornici hrenovki i vidio kak se proizvode i otad ih više ne jede" – hej, stara, ti tvoji frendovi ne postoje, prestani to pričat i prestani hejtat poderane hlače i hrenovke.

Ljuti me kad ljudi ne daju žmigavac.

Ljuti me kad ljudi na autocesti voze s dugim svjetlima iako je netko ispred njih ili vozi u suprotnom smjeru.

Ljuti me kad je gužva na Gundulićevoj i svi čekamo u jednoj traci i onda se onaj jedan... jedan da ne kažem šta... pregura iz prazne trake za lijevo jer je "pametan". Ljuti me i kad ga netko pusti iako nije zaslužio.

Ljuti me što ne znam je li se kaže *traci* ili *traki*. Znam da neke imenice koje završavaju na *-ka*, *-ga* i *-ha* nemaju sibilizaciju, ali se osjećam glupo kad kažem *traki*, a glupo se osjećam i kad kažem *traci*, život je kompliciran.

Ljuti me kad odrasli ljudi s pristupom Googleu šeraju članke o chemtrailsima i u komentarima vode rasprave u CAPS LOCK-u.

Golubovi me ljute.

Ljuti me što me u školi nitko nije naučio korisne stvari za život, tipa kako napisat dobar životopis ili kako ispunit poreznu prijavu, ali zato SVI znamo da rak samac i crvena moruzgva žive u simbiozi. I mitozu i mejozu. Thanks, school!

Ljuti me što kad vozim, svako malo moram izbjegavat bicikliste koji nisu auti i trebali bi bit na pločniku.

Ljuti me što kad hodam, svako malo moram izbjegavat bicikliste koji nisu pješaci i trebali bi bit na cesti.

Ljuti me što u današnje vrijeme, kad je na Youtubeu dostupno apsolutno sve ikad od mjuze, klinci hodaju cestom s raspaljenom Darom Bubamarom.

Ljuti me što ujutro nisam gladna, a navečer mogu pojest Karlovac.

Ljuti me što postoje ljudi koji misle da je nevjerovatno smiješno kad ispod slike morskih plodova napišu: "Nema ribe do janjetine".

Ljuti me što neki ljudi misle da moraju reć da su *vegani/intolerantni na gluten* čim se upoznate jer će svemir inače eksplodirat. "Dobar dan, gospodine, ja sam Ana, jedem samo grahorice i ne smijem gluten, išla sam u školu s vašim sinom, ups, žao mi je što je u bolnici." Ej, Ana, čovjeka nije briga čime puniš crijeva, on ima svoje brige, daj prestani.

Ljuti me kad ljudi kliknu na članak čiji je naslov "razvela se Nives Celzijus" i onda pitaju "tko je ta?" Šta klikćeš onda ako te nije briga?

Ljuti me kad netko pusti tihi prdac u liftu i izađe i ja ostanem sama s tuđim hidrogen sulfidom i onda netko uđe na sljedećem katu i ja ispadnem stoka.

Ljuti me i kad ljudi ne shvaćaju da kad zoveš lift, stisneš strelicu koja pokazuje smjer u kojem želiš ići i čekaš da dođe lift koji ide u tom smjeru i ne ulaziš u onaj koji ide u suprotnom. "Ajoooj, pa ovaj ide gore!" Da, gospođo, kakav neočekivani obrat.

Ljuti me kad mi netko kaže: "Niš se ne javljaš!" Javljanje je dvosmjerna ulica, prijatelju.

Ljuti me kad smo se sve dogovorili u poruci i onda netko pošalje "ok."

Ljuti me kad ljudi govore helihopter, inekcija, blomba. Gle, nije.

Ljuti me što na mladima svijet ostaje, a kod nas je sve više mladih koji misle da je Nirvana (samo) pjesma od Jelene Rozge.

Ljuti me što postoje ljudi koji ne čiste za svojim psima pa psi ni krivi ni dužni ispadaju neodgojeni krelci koji rade nered.

Ljuti me kad ljudi...

šalju...

poruke...

ovako...

a...

mogu...

sve...

reć...

u jednom...

redu...

Marija.

Ljuti me kad blagdan pada na nedjelju.

Ljute me ljudi koji na brzu blagajnu dođu sa 17 stvari, a lijepo piše da je maksimum 5.

Ljuti me što je palačinka finija od jabuke.

E i znaš kaj me full ljuti? To što sam 2005. išla na oproštajni koncert Parnog valjka jer kao to je sad to i nema više nikad ikad pa reko ajde i onda Parni valjak nije prestao. To nije pošteno.

I ljuti me što bi preko tjedna mogla spavat do 10, a vikendom se budim u pola 8 i dosta mi je.

Banane sa smeđim točkicama.

Burek od jabuke.

Golubovi (znam da je dvaput).

„Hamburgeri“ od soje.

#ljutime